

[Statsministeren.]

Jeg har naturligvis forgæves under Forhandlingen ventet at høre gode, saglige Raad, men der er Tid endnu, og ligesom der er mange Folk udenfor Rigsdagen, som sender gode Raad, Forslag og Planer — det er maaske ikke altid, de er saa gode, men de sender dog noget ind, og det modtager man med Glæde —, saaledes vilde jeg ogsaa have sat Pris paa, om man i Stedet for at komme med gold Kritik, havde kunnet anvise Udveje, der virkelig kunde tjene til Bedring af den nuværende Situation, men her er man tavs i den Henseende.

Det er meget forstaaeligt, thi hvis man vilde stille overdrevne Krav om Foranstaltninger i Retning af Arbejde, maatte Svaret blive, at saa er det ikke Skattelettelse, men Skatteforhøjelser, man maa gennemføre. Og til dem, der i Pressen, ikke mindst i deres Presse, taler drabelige Ord om den hjælpeløse Regering, der ingenting stiller op mod Nødssituationen, men som dog har stillet op mange Millioner Kr., som de havde foretrukket at putte i Godsejernes Lommer, siger jeg: Det er dog vistnok rimeligt, om den en Gang tog sig for at klare det Spørgsmaal: Vil den Presse være med til at gennemføre de Skatteforhøjelser, som er nødvendige for at sætte endnu større Millionarbejder i Gang end dem, der allerede er sat i Gang? Jeg tror, det Svar vil udeblive, ligesom Anvisningerne overhovedet er udeblevet under denne Forhandling.

Ulrich: Den højtærede Statsminister gjorde sig skyldig i en Fejltagelse, naar han oplyste, at den nuværende Regering i Stedet for de Vejmillioner, som de fremsatte Forslag om forrige Aar, fik meget mere, thi den højtærede Statsminister maa vide, at det Forslag, Regeringen fremsatte, gik ud paa at anvende 75 Mill. Kr. til særlige Vejarbejder i Løbet af 3 Aar, og i Stedet for fik Regeringen sidste Aar 5 Mill. Kr. til særlig Uddeling til Vejarbejder, og i Aar vil dette Beløb blive 10 Mill. Kr. For at faa dette til mer end 75 Mill. Kr. skal der en særlig Regnekunst.

Ordføreren for Forespørgerne (Hans Hansen): Jeg skal ganske se bort fra den højtærede Statsministers Udtalelse om, at det var en Revolte, Retsforbundet vilde have gennemført, og blot henvise til, at det, vi vil, er Gennemførelse af Ejendomsretten. Jeg vil bede det radikale Parti tage sig dette ad notam. — Mit Spørgsmaal om, hvorvidt det radikale Ven-

stre og Socialdemokraterne vil gaa ind for en Ophævelse af Skatter og Love, som skaber Varefordyrelse, i Henhold til Socialdemokratiets Program Punkt 10, eller om Partiet vil gaa med til det sædvanlige, f. Eks. Tilskuddet til Sukkerroedyrkerne, har jeg ikke faaet Svar paa. I Aar maa Tilskuddet udstrækkes til Brød-, Flæske- og Smørproduktionen. Hvad er Meningen?

Statsministeren (Stuuning): Hvis der i Aar kommer til at foreligge Andragende om Tilskud til Sukkerroedyrkerne, vil dette Andragende blive taget under Behandling paa sædvanlig Maade.

Hans Nielsen: Det eneste, der har særlig Interesse ved denne Debat nu, er egentlig Spørgsmaalet om, hvorfor Forespørgselen er fremkommet; for efter at vi har hørt Ordføreren for Forespørgerne og Ordførerne for Venstre og de Konservative, maa man sige, at de alle tre har givet fuldstændig blankt op baade overfor Regeringen og overfor sig selv.

Det meste, vi hørte, var jo Jammerklager over den skammelige Behandling, der var blevet dem til Del, den Gang de selv havde Magten. Jeg forstaaer nu ikke, hvorfor det ærede Medlem Hr. Krag og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vedblivende fremstiller deres blodige Rygstykker fra den sidste Valgkampagne her i Tinget. Jeg synes, at nu skulde de egentlig holde sig tilbage, der er jo ikke nogen Medlidenhed at hente her alligevel. Alle mener, at de fik deres velfortjente Afstraffelse ved den Lejlighed.

Og naar de begge to taler her om vore svegne Løfter, saa fører de aldrig noget Bevis for, at disse Løfter er sveget, og de kan ikke føre noget Bevis. Tværtimod forekommer det mig, at baade den udførlige Redegørelse, som Statsministeren har givet her, og ogsaa de Udtalelser, som jeg tillod mig at fremsætte, dokumenterer, at Regeringen straks fra sin Tiltræden har haft Øjet aabent for, at det gjaldt om at være forberedt paa, at der kunde komme daarlige Tider her i Landet, og at der er truffet alle de Foranstaltninger, som kunde træffes i saa Henseende.

Men hvorledes hænger det sammen med de andres Løfter, naar de giver Løfter? for det har sin Interesse i det Øjeblik, man særlig henvender sig til og taler til Landboere. Jeg maa i saa Henseende minde om hint meget omtalte Møde den 28. Juni 1926 i Odense i „Fyns Forsam-